

Şehitler Destanı Sarıkamış'a

Her sene olunca aylar aralık,
Sarıkamış tüter gözümde anlık,
Her yeri kaplamış beyaz karanlık,
Kâh denir facia, kâh kahramanlık.

Hayaller peşinde bir Paşa Enver,
Yollarda doksan bin korkusuz nefer,
Yemen'den başladı amansız sefer,
Sarıkamış destan, şehitlik zafer...

Her yeri kaplamış sis, boran, duman,
Sarıkamış yolu koca bir umman,
Sarmış dört bir yanı kar beyaz düşman,
Şahit Sarıkamış, Kars ve Kağızman...

Amansız esiyor tipi fırtına,
Yemen çarığı var bak ayağına,
Şehadet yüklenmiş yorgun sırtına,
Korkmadan yürüyor ölüm dağına.

Nasıl tipidir bu nefesi kesti,
Sarıkamış dağı kardan kafesti,
Bir ucu Yemen'den rediften sestti,
Şehadet rüzgârı her yandan esti.

Geçit vermez dağlar amansız zordu,
Üşüştü üstüne kuşu ve kurdu,
Beyaza büründü kahraman ordu,
Canından geçerek korudu yurdu.

Sarıkamış dağı çetin ve dardı,
Dağların ardında Rusya ve çardı,
Mehmet'in düşmanı karakış kardı,
Yolların sonunda şehadet vardı.

Bekliyor pusuda kışın çetini,
Siper etti Mehmet kan ve etini,
Canıyla ödedin sen diyetini,
Destanlar yazamaz şehadetini.

Soğuğa karşılık donar ilikler,
Bin yılda görülür böylesi ilkler,
Tarihe yazılmış cesur kimlikler,
Şehadet şerbeti içen birlikler.

Zaferler beraber ölüm beraber,
Kaderin cilvesi kardan çember,
Dağların adıydı Allahuekber,
Cennet kokusu mu misk ile amber...